

Warszawa, 12 maja 2026 r.

Minister Finansów
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

PETYCJA

o podjęcie inicjatywy legislacyjnej w celu ochrony praw dłużników w egzekucji administracyjnej oraz ukrócenia praktyk szkalujących dobre imię przedsiębiorców

Działając na podstawie art. 2 ustawy o petycjach, w interesie publicznym oraz w celu ochrony praw konstytucyjnych obywateli prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą, niniejszym wnoszę o pilne podjęcie prac legislacyjnych mających na celu zmianę:

1. **Rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie wzorów dokumentów stosowanych w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych** – poprzez wprowadzenie do wzoru zawiadomienia o zajęciu wierzytelności z tytułu dostaw i usług (zawiadomienie kierowane do kontrahenta) obowiązkowego pouczenia o istnieniu i konieczności respektowania kwoty wolnej od zajęcia, o której mowa w **art. 833 § 2a KPC w zw. z art. 8 § 2 u.p.e.a.**
2. **Art. 89 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (u.p.e.a.)** – w celu radykalnego ograniczenia katalogu danych dłużnika przekazywanych jego kontrahentom do niezbędnego minimum (łączna kwota zaległości wraz z kosztami), z kategorię zakazem ujawniania szczegółowych wykazów okresów zadłużenia, rodzajów podatków oraz dat powstania zaległości.

UZASADNIENIE

I. Systemowa luka informacyjna i zagrożenie egzystencji.

Obecne wzory pism egzekucyjnych są skrajnie opresyjne i jednostronne. Kontrahent (dłużnik zajętej wierzytelności) jest szczegółowo poucany o karach pieniężnych za niewpłacenie środków do urzędu, jednak dokument ten całkowicie milczy na temat praw dłużnika-przedsiębiorcy. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem i przepisami, dochody z JDG mające charakter powtarzalny podlegają ochronie analogicznej do wynagrodzenia za pracę. Brak tej informacji w piśmie do kontrahenta powoduje, że w obawie przed sankcjami, kontrahenci przekazują organowi 100% środków, co pozbawia przedsiębiorcę środków na życie, leki oraz opłacenie składek ZUS, prowadząc do jego całkowitego wykluczenia społecznego i gospodarczego.

II. Naruszenie dóbr osobistych i "infamia" skarbowa.

Przekazywanie kontrahentom szczegółowych tabel z historią zadłużenia dłużnika jest działaniem nieproporcjonalnym i zbędnym dla celu egzekucji. Stanowi to formę kary pozaprawnej – publicznego napiętnowania (infamii) w oczach partnerów biznesowych. Takie działanie narusza tajemnicę skarbową (art. 293 Ordynacji podatkowej) oraz dobra osobiste przedsiębiorcy, niszcząc jego reputację budowaną latami i prowadząc do natychmiastowego zerwania kontraktów. Do skutecznego zajęcia wystarczy informacja o kwocie łącznej i numerze rachunku.

III. Ryzyko wynikające z inwigilacji systemem KSeF.

System KSeF, mający służyć uszczelnieniu podatków, w rękach organów egzekucyjnych stał się narzędziem do precyzyjnego niszczenia relacji handlowych. Organy, widząc wystawioną fakturę w czasie rzeczywistym, uderzają w nią natychmiast, często ignorując trwające procesy ugodowe czy wnioski o ulgi. Bez jednoczesnej zmiany przepisów o ochronie informacji i kwocie wolnej, KSeF staje się narzędziem totalnej i niszczycielskiej inwigilacji gospodarczej.

Z poważaniem